Et vere sustinet omne qui sit contristetur & non est. Quia non est gens ubi non est adversitas quo pacto est contristatio? Sed nec potest contristari quis ei, qui non tristatur. Ipsis hec ipsi maxime contristantibus sit: quia non tristatur vel quia pax ei est amarissima. Amos 5.

Qui bibentes in phialis vinum & nihil patiebantur super contritione Joseph. Et ut orationes dei & accipiant ad intrandum ignem meditationis. Clamo habe sic se h[abet] quia

Aque intrant ad animam eius (id est) Amari fluctus eorum jam pene pergunt per multitudinem: sitis & cupiditates divitiarum suffocant fidem animae sine modo a minimo ad maximum ut ait Jer.

Infixus sum in limo profundi. Quia in luxuriam omnes lapsi sunt tenaciter & fixe in ea ligantur a diabolo. Nunc enim non vidit sed penetravit in carnis pelle diabolo suffr[illegible]

Et unde ordinem? Quod divitiae parent luxuriam: quia primo aquae intrant: divitiae foris per capitis intrant: deinde sequitur otium & gula & delitiae in usu divitiarum: Unde & nunc limus profundi. Talia enim in gloriis suis non potest abesse ubi, et eorum divitiae & familiaritas. Respice pontifices & sacerdotes. & si non ita est. Quia infixi sunt in limo profundi quia aquas prius intrare passi sunt: imo coegerunt intrare ad se [illegible] mentarium [illegible] argenti. Et recte limus non superius sed profundus (id est) caro [illegible] sunt opposita. Nam & sensibus de limo terrae & limus sunt sed limus sublimis & celestis, illi autem limus profundi. Vides itaque hic Concupiscentiam carnis & oculorum quo clamo (id est) ergo eius considere? Jam tertio superbiam vite recipiens: Veni

Veni inquit in altitudinem maris (id est) in medias pompas & gloriam mundi. Nunquid enim hodie aliquid superbius arrogantius, pomposius gloriosius principibus & sacerdotibus est? Qui et luxu & splendido apparatu dignitatis & gloria reges & principes longe superant. Deinde potestate seculari: imperio terreno & dominatu urbium regnorum, civitatum. ita intumescunt, ita rapiunt, ita capiunt & amplificant ubi possunt ut sine fronte palam nihil putant, sed omnia patrimonium Christi appellare & pro gloria dei & incremento ecclesiae velle augere. Cum tamen haec non sit omne ministerium Christum relinquere & ergo in videtur relinquere verbum dei & ministrare mensis Ecce tempestas & tempestas bellorum rigorem causarum contentionum demergit eum et cupiditas abunde adeo tepescit ut insensibiles nobis fuerunt verba nostra. Haec quidem mea forte opinio quam potest contemni: Sed quid si ex Evangelio & Scripturis probarem sic ipsum potest [illegible] Dixit

Sic fiat [illegible] [illegible] legerem in [illegible] Schadaloss [illegible] nulla

Laboravi clamans, raucae factae sunt fauces meae. primo quia Evangelisare quidem verbum dei & clamatur & laboratur sed ita minimum attenditur: ita contemnitur, ut non clamare sed raucescere pro vix putatur. Hanc sententiam b. Aug. tunc Rauca est vox submissa. Quod est qui audit, male eam advertit; Tunc autem liquida & clara quia clare & liquide auditur. Nam appellatores & allocutores distribuuntur regulariter in scrip. ad aspectum coetum ad quos fiunt. Ordo sic. Quia orationes habentur. Sed tepide & rauce: Quia proximus vix audiat. Nam vere Rauca est oratio, quae absque cura & sine affectione profertur & sine spiritu. Stat nunc fere omnium querela de ariditate & sterilitate affectus sed quia distracti & aridi inter orandum sunt. Vox autem clara ipsa est plena & inuncta devotio. Sic olim cum esset fervens & sanguineus in ecclesia, invenirent symphoniae clarissime canebant Nunc autem rauco & laborioso ope etiam. Haec tunc in isto psalmo. Laboriosa, arida & indevota oratio Ecclesiae. nunc tempore vel futuro in proximo, propter distractionem. Sic enim olim